

תת"ע 7450/03/16 - מדינת ישראל נגד און עמרי חיים

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 7450-03-16 מדינת ישראל נ' און עמרי חיים

בפני	כבוד השופטת שרית קריספין-אברהם
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	און עמרי חיים
	ע"י ב"כ עו"ד שדלצקי

החלטה

בפני בקשת ההגנה, לבטל כתב אישום לפי סעיף 239 א (ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982. לנאשם מיוחסת עבירה, מיום 25.7.14 ועניינה, נהיגה במהירות מופרזת, בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה, כאשר האכיפה בוצעה באמצעות מצלמה אוטומטית.

תמצית טיעוני הצדדים

לטענת ההגנה, לנאשם הודע לראשונה על דבר העבירה, רק בשנת 2016, עת קיבל הזמנה להתייצב לדיון בבית המשפט ולכן, לא עמדה המאשימה במועדים הקבועים בחוק למשלוח הודעה בדבר ביצוע עבירה ולא יכלה להגיש את כתב האישום.

עוד טוען הסנגור, כי ההודעה לא נשלחה אל כתובתו של הנאשם, אלא לת.ד. כלשהו וכן, לא ניתן ללמוד מתוך אישור המסירה, לאיזה דו"ח הוא שייך.

לטענת המאשימה, הודעה בדבר ביצוע העבירה, נשלחה אל כתובתו הרשומה של הנאשם עוד ביום 10.8.14 וזאת באמצעות דואר רשום ומספר מעקב RR013363692H4 ומבדיקה עם רשות הדואר, הרי שדבר הדואר הרשום הוחזר בציון "לא נדרש" ומכאן, שאין התיישנות.

עוד ציינה המאשימה בתגובתה, כעולה ממכתב תשובה של רשות הדואר שצורף, כי דבר הדואר הרשום נשלח לכתובתו של הנאשם, כפי שהופיעה במרשם התושבים ובאמצעות שירות "עקוב אחרי", שהפעיל הנאשם אצל רשות הדואר, הועבר לת.ד על שמו של הנאשם.

דין והכרעה

חוק סדר הדין הפלילי קובע, בסעיפים 239 א ו-225 א(1), מסגרת מועדים בהם על התביעה לשלוח לנאשם הודעה על ביצוע עבירה או זימון למשפט. כאשר מדובר על אישום המבוסס על צילום הרכב אין להגיש בגינו כתב אישום אלא אם כן נמסרה לנאשם הודעה על ביצוע העבירה תוך 4 חודשים ממועד ביצועה.

מטרתם של סעיפי החוק הינה להביא לידיעת הנאשם את הכוונה להעמידו לדין, ועם יידוע הנאשם על כוונה זו נפסק מרוץ ההתיישנות הקבוע בסעיפים אלו.

בעניין תקופת ההתיישנות המיוחדת שנקבעה לגבי עבירות תעבורה, נקבע בדנ"פ 9263/99 מדינת ישראל נגד בקשי: "מטרתו של תנאי זה, כך נראה, היא שהחשוד לא יופתע על ידי קבלת דו"ח כעבור למעלה משנה מיום ביצוע העבירה. קיים חשש שבמקרה כזה לא ידע במה המדובר ויקשה עליו להתגונן. כדי שהדבר לא יקרה דורש התנאי שתשומת ליבו של החשוד תוסב לכך שמיוחסת לו העבירה תוך שנה מיום שזו נעברה. הדבר יכול להיעשות אם על ידי כך שיוזמן לחקירה ואם על ידי כך שתימסר לו הודעה על ביצוע העבירה. גם במקרה כזה אין הכרח שתתקיים חקירה, אפילו לא של החשוד. די בכך שיודע לחשוד על העבירה המיוחסת לו".

תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי קובעת חזקת מסירה אשר קמה כאשר התביעה מוכיחה את משלוח ההודעה בדואר רשום ולאחר שחלפו 15 יום ממשלוח ההודעה. החזקה ניתנת לסתירה, באם יוכיח הנאשם, כי לא קיבל את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלה.

מתגובת המשיבה, עולה כי הודעת תשלום הקנס הומצאה כדין למבקש, כבר במהלך חודש אוגוסט 2014, שכן, על פי סעיף 237(ג) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982, דבר דואר רשום שלא ניתן היה להמציאו, בשל סירוב לקבלו או לחתום על אישור המסירה, ייחשב כאילו הומצא כדין ובמקרה שבנדון, הוחזרה הודעת תשלום הקנס, שנשלחה לכתובת המבקש, בדואר רשום, בציון "לא נדרש".

לא יעלה על הדעת כי המבקש יוכל להנות ממחדלו שלא לדרוש את דבר הדואר הרשום ולטעון היום, להתיישנות העבירה.

ברע"פ 805/09 פרפרה נגד מדינת ישראל, אמר כבוד הש' ג'ובראן:

"יתרה מזו, לא רק שהמבקש לא הוכיח כי הודעת התשלום לא הגיעה אליו ועל כן לא סתר את "חזקת המסירה", אלא שמרישומי רשות הדואר, שהיו בפני הערכאות הקודמות, מסתבר כי לא דרש את הודעת התשלום - הודעה אשר נשלחה לאותה הכתובת אליה נשלחה ההודעה השנייה בדבר תשלום הקנס מיום 7.8.2007 וממנה למד, כביכול, על קיומו של הקנס באיחור".

כמפורט לעיל ונוכח האמור בתגובת המאשימה והמסמכים המצורפים, הרי שההודעה על ביצוע העבירה נשלחה במועד,

המבקש לא סתר את חזקת המסירה ולכן, אני קובעת כי ההודעה על דבר ביצוע העבירה נמסרה במסגרת ארבעת החודשים הקבועים בחוק ודוחה את טענת ההתיישנות.

ניתנה היום, י"ג חשוון תשע"ז, 14 נובמבר 2016, במעמד
הצדדים.